ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021
ΤΕΥΧΟΣ 181

ΒΗΜAgazino

ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ ΠΟΥΤΙΝ

Ο ΡΩΣΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΝΑΒΑΛΝΙ, ΤΟ ΝΕΟ ΠΑΛΑΤΙ, ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΟΛΥΔΙΑΦΗΜΙΣΜΕΝΟ ΕΜΒΟΛΙΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΣΙΝΕΜΑ ΠΑΤΡΙΣΙΑ ΧΑΪΣΜΙΘ ΚΑΙ ΦΡΑΝΚ ΣΕΡΠΙΚΟ
TOP MODELS ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΜΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΟΛΕΩΝ
Π. ΒΑΜΒΑΚΑΣ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΞΗΓΕΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ «ΞΕΜΠΕΡΔΕΨΑΜΕ» ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΑΜΠ

9 772623 493002 05

Πριν από έναν χρόνο, το BHMAgazino ήταν το πρώτο και μοναδικό δημοσιογραφικό έντυπο το οποίο «εισχώρησε» στο εργοτάξιο της Εθνικής Πινακοθήκης και ξεναγήθηκε αποκλειστικά στους χώρους από τη διευθύντρια της Ε.Π., κυρία Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα.
Επάνω: Το εθνόσημο της Ρωσικής Ομοσπονδίας, με αναφορές στην πάλαι ποτέ Ρωσική Αυτοκρατορία.

Editorial

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

04 Εβδομάδα

06 Γνώμες

08 Cover Story: Ρωσική σκακιέρα

12 Πέτρος Βαμβακάς

14 Γιαγιόι Κουσάμα

16 Μόδα και τραγωδίες

19 Λάρι Κινγκ

20 Σωζήτα Γκουντούνα

22 Πατρίσια Χάισμιθ

25 Στέφανος Κλαμπανέβας

26 Φρανκ Σέρπικο

28 Τάσος Λιακόπουλος

29 Rolls-Royce Silent Shadow

30 Μικρές πόλεις των ΗΠΑ

34 Οι πρώτοι του Spotify

ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ ΠΡΙΝ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΚΑΙ Ο «ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΟΣ» ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ

Ενα πολιτιστικό ορόσημο επιστρέφει στην καρδιά της Αθήνας και ο ρώσος ηγέτης επανέρχεται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας.

Ανηφορίζοντας τη Βασιλέως Κωνσταντίνου, λίγο πριν φθάσω στο «Athens Hilton», στρέφω πάντα το βλέμμα μου στο κτίριο της Εθνικής Πινακοθήκης. Τα τελευταία χρόνια, όσοι περνούσαμε έξω από την αγαπημένη Ε.Π. βλέπαμε το κτίριο να είναι κλειστό. Η ανάγκη εκσυγχρονισμού και επέκτασης του οικοδομικού συγκροτήματος είχε γίνει πλέον επιτακτική. Η νέα Εθνική Πινακοθήκη με τη γενναία δωρεά του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος θα είναι πανέτοιμη τον Μάρτιο. Οι εργασίες προχώρησαν εντατικά και στις 25 Μαρτίου, όπως ήταν προγραμματισμένο, θα ανοίξει τις πύλες της. Η καινούργια, εντυπωσιακή Εθνική Πινακοθήκη λοιπόν, όπως έχουν ανακοινώσει ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης και η υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη, θα εγκαινιαστεί στις 25 Μαρτίου και θα είναι αυτή η μεγάλη στιγμή η κορυφή των εκδηλώσεων για τον εορτασμό των 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση. Γράφω αυτές τις γραμμές για να θυμίσω (το τελευταίο διάστημα, λίγο πριν ανοίξει τις πύλες της η Ε.Π., υπάρχουν πολλά δημοσιεύματα) ότι το BHMAgazino, έναν χρόνο πριν, σε πραγματικά δύσκολες εποχές, ήταν το πρώτο και μοναδικό δημοσιογραφικό έντυπο το οποίο «εισχώρησε» στο εργοτάξιο της Εθνικής Πινακοθήκης, ξεναγήθηκε αποκλειστικά στους χώρους και έκανε μια μεγάλη παραγωγή όσον αφορά τη φωτογράφιση. Γιατί το BHMAgazino είναι πάντα μπροστά από όλους σε... όλα! Το BHMAgazino, που τρέφει ιδιαίτερη αδυναμία στις εικαστικές τέχνες, φιλοξενεί σήμερα σημαντικές προσωπικότητες από το εξωτερικό και την Ελλάδα, οι οποίες έχουν βάλει με έντονο τρόπο τη σφραγίδα τους στο art world. Σε ένα τεύχος με εξώφυλλο τον Βλαντίμιρ Πούτιν. Ο ρώσος ηγέτης, ο Βλαντίμιρ Βλαντιμίροβιτς Πούτιν, γεννημένος στην Αγία Πετρούπολη πριν από 68 χρόνια, πρώην διοικητής της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Πληροφοριών της Ρωσίας, γνωρίζει καλά το «παιχνίδι» της απόλυτης κυριαρχίας. Ο κ. Πούτιν με το ψυχρό, «γυάλινο» βλέμμα και ύστερα από μια «μικρή ανάπαυλα», όταν τα φώτα της δημοσιότητας τραβούσε, όπως είναι φυσικό, η ορκωμοσία Μπάιντεν, επανέρχεται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας. Οι θεωρίες συνωμοσίας και ο μεγάλος αντίπαλος Αλεξέι Ναβάλνι, οι φήμες για ένα νέο υπερπολυτελές ανάκτορο στη Μαύρη Θάλασσα, οι υποθέσεις διαφθοράς, η συνεργασία με την Τουρκία (πολύ καλό «πελατάκι» όσον αφορά την ενέργεια), το πολυδιαφημισμένο εμβόλιο Sputnik-V, τα τηλεφωνήματα στον Τζο Μπάιντεν, τα καινούργια του αθλητικά επιτεύγματα, τον καθιστούν master of the game. Ο Βλαντίμιρ άλλωστε αγαπούσε πάντα τους βαρύγδουπους, «κινηματογραφικούς» τίτλους. Και εμείς εδώ, τα εντυπωσιακά stories με σκληρούς, «αινιγματικούς» πρωταγωνιστές, φοβερά μυστικά (πίσω από τους χρυσούς τοίχους του Κρεμλίνου) και οπωσδήποτε σασπένς...

Μαργαρίτα Σφέτσα
Διευθύντρια BHMAgazino
msfetsa@alteregomedia.org

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ ΑΕ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

BHMAgazino Εβδομαδιαίο περιοδικό που κυκλοφορεί κάθε Κυριακή με ΤΟ ΒΗΜΑ www.vimagazino.gr, e-mail: vimagazino@tovima.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ **ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ** CREATIVE ART DIRECTOR **Γιάννης Κούρτης** ART DIRECTOR **Τάσος Φαρμάκης**
ASSISTANT ART DIRECTOR **Εφη Κουτρουμάνη** ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΥΛΗΣ **Κατερίνα Κολιού** ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ **Μαριλένα Αστραπέλλου, Ερη Βαρδάκη, Κοσμάς Βίδος, Παναγιώτης Γκανάς, Γιάννης Ζουμπουλάκης, Μάρκος Καρασαρίνης, Αντώνης Καρπετόπουλος, Ντιάνα Καρτσαγκούλη, Αλέξανδρος Καψύλης, Βαγγέλης Κιούσης, Τάσος Μαντικίδης, Νατάσα Μπαστέα, Γιώργος Νάστος, Αρης Ραβανός, Λευτέρης Τρίγκας, Γιώργος Χούπης** GRAPHICS **Μάκης Θεοφιλόπουλος** PHOTO EDITOR **Ευτυχία Κυδωνάκη**

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ **Πέννυ Λάγκα** Τηλ. 210-7547.059 plagka@alteregomedia.org ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ **Λίλη Ξενάκη**
Τηλ. 210-7547.063 lxenaki@alteregomedia.org ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ **Χριστίνα Βατού** Τηλ. 210-7547.054 chvatou@alteregomedia.org

RIA NOVOSTI/AFP/VISUALHELLAS

① ΑΠΟ ΤΟΝ **ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ**

ΡΩΣΙΚΗ ΣΚΑΚΙΕΡΑ

Ο Αλεξέι Ναβάλνι έχει υψώσει το ανάστημά του στον Βλαντίμιρ Πούτιν. Θα καταφέρει να πλήξει στα σοβαρά την εξουσία του ρώσου ηγέτη; Και ποιος ο ρόλος του εμβολίου Sputnik-V, του αγωγού Nord Stream 2 και του Ερντογάν σε αυτό το αμφίρροπο παιχνίδι;

«Putin's palace. History of world's largest bribe» («Το παλάτι του Πούτιν. Η ιστορία της μεγαλύτερης δωροδοκίας στον κόσμο»). Αυτός είναι ο τίτλος του βίντεο που ανέβηκε πριν από μερικές ημέρες στο YouTube και πλησιάζει τα 100 εκατομμύρια views προκαλώντας αναστάτωση στον Βλαντίμιρ Πούτιν και αναγκάζοντάς τον να προβεί σε μια σπάνια για τα δικά του δεδομένα κίνηση: να διαψεύσει ο ίδιος τις φήμες γύρω από το όνομά του. Το διάρκειας 113 λεπτών κλιπ με το πλούσιο οπτικοακουστικό υλικό (υπάρχει και η γραπτή εκδοχή στην ιστοσελίδα palace.navalny.com – ένα long-read ρεπορτάζ διανθισμένο με φωτογραφίες, έγγραφα, πολλά ακόμη στοιχεία) αποτελεί προϊόν έρευνας του μεγάλου αντιπάλου του, Αλεξέι Ναβάλνι, και της ομάδας του και πλαισιώνει τους ισχυρισμούς τους ότι ο ρώσος ηγέτης έχει κατασκευάσει, εκμεταλλευόμενος την εξουσία του και τις ύποπτες δοσοληψίες του με τους πιο πλούσιους πολίτες της Ρωσίας, πολυτελές ανάκτορο κόστους άνω του ενός δισεκατομμυρίου δολαρίων στην τοποθεσία Γκελεντζίκ (στην ανατολική όχθη της Μαύρης Θάλασσας, κοντά στα σύνορα με τη Γεωργία). Σύμφωνα με τις πηγές που επικαλούνται, στο ισόγειο του κτιρίου υπάρχει spa, κινηματογραφική αίθουσα, κελάρι με κρασιά και μια αυλή με σιντριβάνια η οποία περιγράφεται ως aqua disco. Στον πρώτο όροφο έχουν κατασκευαστεί αίθουσα θεάτρου, ένα μικρό καζίνο και ένας χώρος χαλάρωσης όπου δεσπόζει μια σκηνή ειδικά διαμορφωμένη για να φιλοξενεί παραστάσεις με pole dancing. Στο υπόγειο λέγεται ότι βρίσκει κανείς γήπεδο για χόκεϊ, ενώ στη συνολική έκταση που καταλαμβάνει το κτίσμα ο επισκέπτης θα συναντήσει μια εκκλησία, μια σήραγ-

«Τον Σεπτέμβριο του 2013 ο Ναβάλνι πέτυχε, ανέλπιστα, την πρώτη του εκλογική επιτυχία στις δημοτικές εκλογές της Μόσχας, καταλαμβάνοντας τη δεύτερη θέση με ποσοστό 27,2%, πίσω ακριβώς από τον νυν δήμαρχο και στενό συνεργάτη του Πούτιν, Σεργκέι Σομπιάνιν»

1. Ο Βλαντίμιρ Πούτιν συμμετέχει σε παιχνίδι χόκεϊ επί πάγου το 2014 στο Σότσι, τη χρονιά που η πόλη φιλοξένησε και τους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες. **2.** Αεροφωτογραφία από το οικοδόμημα που ο Αλεξέι Ναβάλνι αποκαλεί «παλάτι του Πούτιν» στη Μαύρη Θάλασσα. **3.** Διαδηλωτής κρατάει πλακάτ που γράφει «Ενας για όλους, όλοι για έναν» σε συγκέντρωση που έγινε το περασμένο Σάββατο στην πόλη Ομσκ. **4.** Ο Αλεξέι Ναβάλνι συνοδευόμενος από αστυνομικούς στις 18 Ιανουαρίου, μία ημέρα μετά τη σύλληψή του.

REUTERS

γα που οδηγεί στη θάλασσα, καθώς και μια γέφυρα που καταλήγει σε ένα πολυτελές teahouse. Οι λεπτομέρειες σε ζαλίζουν με την υπερβολή τους: έχει αγοραστεί πιγκάλ αξίας 700 ευρώ για μια τουαλέτα που δεν βρίσκεται καν στο κεντρικό κτιριακό συγκρότημα. Ο δερμάτινος καναπές του σαλονιού κοστίζει 26.000 δολάρια.

Το όνομα του πανίσχυρου 68χρονου πολιτικού και πρώην μυστικού πράκτορα βρίσκεται συχνά μπλεγμένο σε σκάνδαλα. Τον περασμένο Νοέμβριο, για παράδειγμα, υπήρξαν πολλά δημοσιεύματα που ανέφεραν ότι έχει αποκτήσει μια νόθα κόρη, 17 ετών σήμερα, με μια ερωμένη του η οποία υπήρξε καθαρίστρια και εξελίχθηκε ξαφνικά σε εκατομμυριούχο που της αρέσει να ιδιωτεύει, απομονωμένη από τους κοσμικούς κύκλους. Δεν τοποθετήθηκε φυσικά τότε δημοσίως επ' αυτού του ζητήματος, ενώ τώρα δεν μπόρεσε να αγνοήσει τη γενική κατακραυγή και αρνήθηκε ότι ο ίδιος ή κάποιο μέλος της οικογένειάς του έχουν οποιαδήποτε σχέση με την αδιανόητης χλιδής έπαυλη κατά τη διάρκεια τηλεδιάσκεψης που πραγματοποίησε με κάποιους φοιτητές ρωσικών πανεπιστημίων – καθόλου τυχαία η επιλογή των συνομιλητών. Στις διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν το περασμένο Σάββατο σε 109 πόλεις της Ρωσίας (μιας χώρας τόσο αχανούς που αν τη διασχίσεις απ' άκρη σε άκρη θα πρέπει να αλλάξεις ώρα στο ρολόι σου 11 φορές) η συντριπτική πλειονότητα των ανθρώπων που βγήκαν στους δρόμους για να διαμαρτυρηθούν ήταν νεαρής ηλικίας. Περισσότερα από 100.000 άτομα έδωσαν το «παρών» και οι συλλήψεις ξεπέρασαν τις 3.500. Αφορμή για τις πορείες και τις συγκεντρώσεις εν μέσω πανδημίας και με θερμοκρασίες που σε κάποιες περιοχές της Σιβηρίας είχαν πέσει στους 50 βαθμούς υπό το μηδέν ήταν η φυλάκιση του Ναβάλνι, της μόνης δυνατής αντιπολιτευτικής φωνής που ακούγεται στη Ρωσία τα τελευταία χρόνια, με το που πάτησε ξανά το πόδι του στην πατρίδα έπειτα από μακρά περίοδο νοσηλείας και ανάρρωσης στη Γερμανία. Ο 44χρονος πολιτικός και ακτιβιστής έπεσε θύμα δηλητηρίασης τον περασμένο Αύγουστο και ανέρρωσε σχεδόν σαν από θαύμα. Ο ίδιος και οι συνεργάτες του καθιστούν υπεύθυνες για απόπειρα δολοφονίας τις ρωσικές μυστικές υπηρεσίες. Το Κρεμλίνο το αρνείται, ωστόσο οι ενδείξεις είναι πολλές.

Από την «Εξυπνη Ψηφοφορία» στο νοσοκομείο και στη φυλακή

Ηδη από το 2008 ο Ναβάλνι ήρθε σε αντιπαράθεση με τα υψηλά ιστάμενα πρόσωπα στη χώρα του αγοράζοντας μετοχές του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως είναι η πετρελαϊκή εταιρεία Rosneft και ο γίγαντας του φυσικού αερίου Gazprom και απαιτώντας εν συνεχεία διαφάνεια στα οικονομικά τους στοιχεία επικαλούμενος την ιδιότητά του ως μετόχου μειοψηφίας. Τον Σεπτέμβριο του 2013 πέτυχε, ανέλπιστα, την πρώτη του εκλογική επιτυχία στις δημοτικές εκλογές της Μόσχας. Εξέπληξε τους πάντες καταλαμβάνοντας τη δεύτερη θέση με ποσοστό 27,2%, πίσω ακριβώς από τον νυν δήμαρχο και στενό συνεργάτη του Πούτιν, Σεργκέι Σομπιάνιν. Ηταν αποκλεισμένος από τα παραδοσιακά Μέσα και διέδωσε το μήνυμά του χάρη στα social media, με πιο αποτελεσματικό στην περίπτωσή του το Twitter. Το αποτέλεσμα τον έχρισε πρωταγωνιστή των εξελίξεων. Τα πρώτα χρόνια της δράσης του η απήχησή του είχε περιοριστεί στους κατοίκους των μεγάλων αστικών κέντρων, όσο όμως η πρόσβαση στο Διαδίκτυο εξαπλωνόταν σε κάθε γωνιά της Ρωσίας τόσο αυξανόταν και η επιρροή του. Για κάποια χρόνια δεν θεωρούνταν ιδιαίτερα επικίνδυνος, αντιθέτως μάλλον χρήσιμος ήταν στο Κρεμλίνο διότι λειτουργούσε ως βαλβίδα εκτόνωσης των παραπόνων, ενώ παράλληλα η παρουσία του και μόνο υποδήλωνε ότι υπήρχε αντίβαρο στον συγκεντρωτισμό του Πούτιν, ότι η δημοκρατία στη χώρα λειτουργούσε. Η ισορροπία αυτή διαταράχθηκε το 2018, όταν μία δέσμη μέτρων που εφαρμόστηκαν στο συνταξιοδοτικό πρόγραμμα της χώρας θεωρήθηκε αντιλαϊκή και η δημοτικότητα του ρώσου προέδρου υπέστη βαρύ πλήγμα. Οι αποκαλύψεις του Ναβάλνι περί διαφθοράς των κυβερνώντων απέκτησαν διαστάσεις σοβαρής απειλής. Εναν χρόνο πριν είχε ιδρύσει περιφερειακά γραφεία σε κάθε σημείο της Ρωσίας, τα οποία τον βοήθησαν να προκαλέσει ανοιχτά την κυβέρνηση κινητοποιώντας ψηφοφόρους. Πριν από τρία χρόνια έθεσε σε εφαρμογή το εγχείρημα με το όνομα «Εξυπνη Ψηφοφορία», το οποίο σχεδιάστηκε για να διευκολύνει την προώθηση υποψηφίων που ήταν πιο πιθανό να νικήσουν εκείνους από το κυρίαρχο κόμμα της Ενωμένης Ρωσίας του Κρεμλίνου. Το 2019, το πρότζεκτ αυτό βοήθησε τα κόμματα της αντιπολίτευσης να κερδίσουν 20 από τις 45 έδρες στο Δημοτικό Συμβούλιο της Μόσχας, ενώ στις περιφερειακές εκλογές η Ενωμένη Ρωσία έχασε την πλειοψηφία της σε νομοθετικά σώματα σε τρεις πόλεις. Ο Ναβάλνι έπαψε να μοιάζει τόσο ακίνδυνος.

Πώς έφτασε στην κορύφωσή της αυτή η πολιτική κόντρα που έφερε τον δυναμικό δικηγόρο αντιμέτωπο με τη Δικαιοσύνη αλλά και με τον θάνατο; Στα τέλη του 2014 είχε καταδικαστεί σε τριάμισι χρόνια φυλάκιση με αναστολή για μία υπόθεση υπεξαίρεσης περί-

ΜΥΘΟΙ ΤΗΣ ΠΑΣΑΡΕΛΑΣ ΜΕ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Διασημότητα, ομορφιά, λάμψη και συμβόλαια πολλών εκατομμυρίων με τους μεγαλύτερους οίκους της υφηλίου: οι ζωές των κορυφαίων supermodels μοιάζουν βγαλμένες από παραμύθι, το οποίο ωστόσο πολλές φορές δεν έχει αίσιο τέλος.

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ

Στα 80s και στα 90s μεσουρανούσε στις πασαρέλες του Versace και στις διαφημιστικές καμπάνιες της Chanel. Υπήρξε από τους πρώτους αγγέλους της Victoria's Secret, «αντίπαλον δέος» της Σίντι Κρόφορντ (αναδείχθηκαν την ίδια χρονιά, το 1983, χάρη στον διαγωνισμό «Look of the Year» της Elite Models στον οποίο συμμετείχαν, ενώ διέθεταν και παρόμοια χαρακτηριστικά που έκαναν πολλούς να νομίζουν ότι είναι αδελφές) και πρωταγωνίστρια σε δύο από τα πιο εμβληματικά video clips όλων των εποχών, τα «November Rain» και «Don't Cry» των Guns and Roses, την περίοδο που είχε δεσμό με τον τραγουδιστή του συγκροτήματος, Axl Rose. Ο λόγος για το supermodel Στέφανι Σέιμουρ, η οποία αυτές τις ημέρες ζει μια εντελώς διαφορετική πραγματικότητα, καθώς θρηνεί τον χαμό του γιου της, Χάρι Μπραντ, από υπερβολική δόση φαρμάκων, στις 17 Ιανουαρίου. Ο 24χρονος, που ήταν το δεύτερο από τα τρία παιδιά της Σέιμουρ με τον πολυεκατομμυριούχο σύζυγό της, επιχειρηματία, εκδότη και συλλέκτη έργων τέχνης Πίτερ Μπραντ, τα τελευταία χρόνια πάλευε με τον εθισμό του και σκόπευε να ξεκινήσει πρόγραμμα απεξάρτησης μέσα στο 2021. Από πολύ μικρός, λόγω του status των γονιών του, ήταν γνωστός στους κοσμικούς κύκλους της Νέας Υόρκης, ενώ ακολουθώντας το παράδειγμα της μητέρας του, είχε ήδη κάνει, από την εφηβεία του, μαζί με τον μεγαλύτερο αδελφό του, Πίτερ, κάποια βήματα στο μόντελινγκ. Οι δύο νεαροί αγάπησαν τον κόσμο της μόδας από παιδιά, αφού η μητέρα τους τούς έπαιρνε μαζί της σε διάφορες επαγγελματικές φωτογραφίσεις. Επίσης, ασχολούνταν με το ανδρικό μακιγιάζ – είχαν και δική τους συλλογή στη γνωστή εταιρεία καλλυντικών MAC –, κάτι που έμαθαν παρακολουθώντας τη Σέιμουρ όταν βαφόταν.

Λίγες ημέρες πριν από τον Χάρι, ένας άλλος θάνατος είχε συγκλονίσει τον κόσμο της μόδας. Η Στέλλα Τέναντ, η πρώην μούσα του Καρλ Λάγκερφελντ, το πρόσωπο της διαφημιστικής καμπάνιας της Chanel (1996), η αγέλαστη εκπρόσωπος του ανδρόγυνου στυλ, έδωσε τέλος στη ζωή της, στις 22 Δεκεμβρίου 2020. Την ανακοίνωση έκανε η οικογένειά της λίγες ημέρες αργότερα, χωρίς όμως να δοθεί απάντηση ως προς το τι ώθησε την 50χρονη μητέρα τεσσάρων παιδιών να φτάσει στην αυτοχειρία.

Κάτω: Οι Χάρι (αριστερά) και Πίτερ Μπραντ κατά την προσέλευσή τους στην παρουσίαση της haute couture συλλογής Ανοιξη/Καλοκαίρι 2013 του οίκου Dior στο Παρίσι.
Δεξιά: Η Στέφανι Σέιμουρ επιστρέφει στην πασαρέλα κατά τη διάρκεια της εβδομάδας μόδας του Μιλάνου παρουσιάζοντας μια δημιουργία του οίκου Versace.

Η Λίντα Εβαντζελίστα, ο σύζυγος-αρπακτικό και η Κάρεν Μούλντερ

Ενας από τους πρώτους ανθρώπους που έσπευσαν να μιλήσουν για την απώλεια της Τέναντ, με ανάρτησή της στα social media, αλλά και να συμπαρασταθούν στη Σέιμουρ για τον χαμό του γιου της, ήταν η – επίσης supermodel των 90s και νονά του Χάρι μαζί με τη Ναόμι Κάμπελ – Λίντα Εβαντζελίστα. Η, γεννημένη στον Καναδά, ιταλικής καταγωγής μούσα του super star φωτογράφου Στίβεν Μάιζελ, έχει και εκείνη απασχολήσει τη δημοσιότητα με τα προβλήματα στην προσωπική της ζωή. Πρώτα, το 2012, όταν διεκδίκησε δικαστικώς από τον δισεκατομμυριούχο Φρανσουά-Ανρί Πινό, τον πανίσχυρο CEO του ομίλου ειδών πολυτελείας Kering και τωρινό σύζυγο της Σάλμα Χάγεκ, διατροφή ύψους 46.000 δολαρίων τον μήνα για τον γιο που απέκτησαν από την τετράμηνη σχέση τους. Ο Πινό, ο οποίος παραδέχθηκε ότι δεν έχει σχέσεις με τον μικρό Ογκουστίν Τζέιμς και ότι απαίτησε από την Εβαντζελίστα να κάνει έκτρωση μόλις έμαθε για την εγκυμοσύνη της, τελικά συμβιβάστηκε εξωδικαστικώς μαζί της. Το ποσό στο οποίο κατέληξαν δεν έγινε γνωστό.

Το περασμένο φθινόπωρο ξέσπασε και άλλο σκάνδαλο, με πρωταγωνιστή αυτή τη φορά τον πρώην σύζυγο της Εβαντζελίστα, Ζεράλ Μαρί. Ο ισχυρότατος μάνατζερ μοντέλων, πρόεδρος έως το 2010 του πρακτορείου Elite Model Management, κατηγορήθηκε από εννέα γυναίκες για σεξουαλική επίθεση και βιασμό τη χρονική περίοδο 1980-1998. Το 1999, σε ρεπορτάζ του τηλεοπτικού σταθμού BBC, ο Μαρί σε βίντεο που τραβήχτηκε με κρυφή κάμερα ζητεί από ανήλικο μοντέλο να συνευρεθεί ερωτικά μαζί του, με αντάλλαγμα 300 στερλίνες. Η Λίντα Εβαντζελίστα, που ήταν παντρεμένη μαζί του από το 1987 μέχρι το 1993, δεν είχε ιδέα για τις επιθέσεις, αλλά δήλωσε ότι πιστεύει τις γυναίκες, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Ραγίζει η καρδιά μου γιατί αυτές είναι πληγές που μπορεί να μη γιατρευτούν ποτέ, και θαυμάζω το κουράγιο και τη δύναμή τους».

Ηδη, όμως, από το 2001 κατηγορούσε τον Μαρί για απόπειρα βιασμού της και η Κάρεν Μούλντερ. Η Ολλανδή, που έχει συνεργαστεί με τους μεγαλύτερους οίκους μόδας όπως οι Chanel, Dior και Versace, έχει υπάρξει μοντέλο της Victoria's Secret και της οποίας η ημερήσια αμοιβή κάποια στιγμή άγγιζε τις 10.000 στερλίνες, εδώ και μία εικοσαετία προσπαθεί να ευαισθητοποιήσει το κοινό ως προς τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες, και κυρίως τα ανήλικα κορίτσια του χώρου της. Πέρα από τον Μαρί, έχει κατηγορήσει και άλλα μεγαλοστελέχη ότι της έχουν κάνει σεξουαλική επίθεση, ακόμη και τον Αλβέρτο του Μονακό. Η Μούλντερ, που αντιμετωπίζει εδώ και πολλά χρόνια σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα, έχει νοσηλευτεί σε ψυχιατρική κλινική για πέντε μήνες – την οποία πλήρωσε ο Μαρί. Ακολούθησε μια απόπειρα αυτοκτονίας με υπνωτικά χάπια το 2002, ενώ το 2009 συνελήφθη καθώς απειλούσε ότι θα επιτεθεί στον πλαστικό της χειρουργό.

Η Ολλανδή Κάρεν Μούλντερ έχει νοσηλευτεί σε ψυχιατρική κλινική, μετρά μία απόπειρα αυτοκτονίας με υπνωτικά χάπια το 2002, ενώ το 2009 συνελήφθη καθώς απειλούσε ότι θα επιτεθεί στον πλαστικό της χειρουργό

Η Κάρεν Μούλντερ σε fashion show των Dolce & Gabbana το 1992.

Η ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΗ ΚΥΡΙΑ ΧΑΪΣΜΙΘ

Εκατό χρόνια από τη γέννηση μιας από τις πιο ιδιαίτερες φωνές της σύγχρονης αστυνομικής λογοτεχνίας, μια νέα βιογραφία διερευνά την εκκεντρική της προσωπικότητα και τη σχέση της με το έργο της.

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

«Κανείς συγγραφέας δεν θα μπορούσε να προδώσει την εσωτερική του ζωή, θα ήταν σαν να παρουσιαζόταν γυμνός σε κοινή θέα». Παραδοχή από μια εκκολαπτόμενη λογοτέχνιδα που έκρυβε επαρκώς τον ιδιωτικό της βίο και θα συνέχιζε να το κάνει επί δεκαετίες, η παραπάνω διαπίστωση της 19χρονης Πατρίσια Χάισμιθ είναι συνάμα εύστοχη και δηλωτική του ψυχισμού της. Δεξιοτέχνης ενός είδους που παλινδρομεί μεταξύ ψυχογραφήματος και νουάρ, η συγγραφέας των «Ξένοι στο τρένο» και «Ο ταλαντούχος κύριος Ρίπλεϊ» δεν απέκρυπτε από το ευρύ κοινό τη γοητεία που της ασκούσαν οι δολοφονικοί χαρακτήρες, φρόντιζε όμως να κρατά στη σκιά το γεγονός ότι αποτελούσαν προβολή των δικών της συναισθημάτων. Από τις 8.000 σελίδες των ημερολογίων της παρελαύνουν στερεότυπα, προκαταλήψεις, ψεύδη, μικρότητες, αντισημιτισμός, απέχθεια για τους γονείς της, μίση για πρώην και νυν ερωμένες. Συμπλεγματική και αλκοολική, η Χάισμιθ υπήρξε διαβόητη κυνηγός του ιδίου φύλου, η συμπεριφορά όμως προς τις συντρόφους της ήταν μονίμως εμμονική και ανάλγητη. Στη μεγάλη βιογραφία της που κυκλοφόρησε στα αγγλικά στις 19 Ιανουαρίου, επέτειο των 100 χρόνων από τη γέννησή της, με τίτλο «Devils, Lusts and Strange Desires: The Life of Patricia Highsmith» (εκδ. Bloomsbury) ο Ρίτσαρντ Μπράντφορντ, βιογράφος μεταξύ άλλων των Ερνεστ Χέμινγκγουεϊ, Τζορτζ Οργουελ, Φίλιπ Λάρκιν, Κίνγκσλεϊ και Μάρτιν Εϊμις, σκιαγραφεί μια εκκεντρική προσωπικότητα που αντλούσε υλικό από τα ζοφερά της συναισθήματα για να το μετατρέπει σε ανήσυχη γραφή.

Η Μέρι Πατρίσια Πλάνγκμαν γεννήθηκε στο Φορτ Γουόρθ του Τέξας το 1921. Κόρη του Τζέι Πλάνγκμαν και της Μέρι Κόουτς, ήταν παιδί γονέων που σκόπευαν να κάνουν καριέρα σχεδιαστών στον ραγδαία εξαπλωνόμενο τότε χώρο των περιοδικών, ωστόσο η εγκυμοσύνη περιέπλεξε τα πράγματα και οδήγησε στο διαζύγιο. Δύο χρόνια αργότερα, η Κόουτς γνώρισε τον Στάνλεϊ Χάισμιθ, σχεδιαστή και επαγγελματία φωτογράφο, ο οποίος το 1924 θα γινόταν ο δεύτερος σύζυγός της και το 1927 μετακόμισαν οικογενειακώς στη Νέα Υόρκη. Και αυτός ο δεσμός είχε τις διακυμάνσεις του, με χωρισμούς και επανασυνδέσεις, αποκορύφωμα των οποίων ήταν η απόφαση το 1933 να «παρκάρουν» το παιδί για έναν χρόνο στους παππούδες του στο Τέξας προκειμένου εκείνοι να σώσουν τον γάμο τους στη Νέα Υόρκη. Το πείραμα πέτυχε, αλλά άφησε ένα δεύτερο μεγάλο στίγμα στην ψυχή της Πατρίσια: το πρώτο, δύο χρόνια πριν, είχε να κάνει με την αποκάλυψη της μητέρας της ότι ο Στάνλεϊ ήταν θετός της πατέρας και την οδήγησε σε μια κατάσταση νεύρωσης όπου για πολύ καιρό φοβόταν ότι αν κοιμόταν, θα πέθαινε. Η οικογένεια επανενώθηκε το 1934, ζώντας έκτοτε στο Γκρίνουιτς Βίλατζ.

Επισκιάζοντας τον Καζανόβα

Η Πατρίσια σπούδασε στο Μπάρναρντ Κόλετζ, παράρτημα θηλέων του Πανεπιστημίου Κολούμπια, και αρχικά αναζητούσε μια καριέρα στον Τύπο. Αποτυγχάνοντας να βρει δουλειά στο «Harper's Bazaar», στη «Vogue», στο «Time», στο «Fortune» ή στο «New Yorker», αναγκάστηκε στα τέλη του 1943 να αρκεστεί στη συγγραφή κόμικς. Μετά την εμφάνιση του Superman το 1938, η βιομηχανία είχε εκτοξευθεί, η ζήτηση ήταν διαρκής και η αγορά ανοικτή. Οι άνδρες του χώρου έβρισκαν τη Χάισμιθ ελκυστική, ιδίως ο Σταν Λι, ισχυρός άνδρας της Marvel Comics, ο οποίος σε ένα blind date που τους κανόνισε μια κοινή φίλη αντιλήφθηκε πως το ενδιαφέρον ήταν μονομερές: η Πατρίσια προτιμούσε τις γυναίκες με ζήλο τέτοιον που κατά τον Μπράντφορντ θα έκανε «τον Καζανόβα, τον Ερολ Φλιν και τον λόρδο Βύρωνα να μοιάζουν ληθαργικοί». Προτιμούσε τους άνδρες από τις γυναίκες, έλεγε, αλλά όχι στο κρεβάτι. Δεν ήταν παράλογο, αν οι εμπειρίες της με το άλλο φύλο ήταν σαν εκείνη με τον διάσημο συγγραφέα Αρθουρ Κέσλερ. Εχοντας μόλις εκδώσει το «Ξένοι στο τρένο», το 1950, κοινοί γνωστοί τής τον σύστησαν προκειμένου να διαβάσει το δεύτερο μυθιστόρημά της το οποίο πραγματευόταν ανοικτά μια λεσβιακή σχέση. Εξαιρετικά προχωρημένο για την εποχή του, θα κυκλοφορούσε με ψευδώνυμο το 1952 υπό τον τίτλο «The Price of Salt» (γνωστό πια από την κινηματογραφική «Κάρολ» του 2015 με τις Κέιτ Μπλάνσετ και Ρούνεϊ Μάρα). Η παθολογική εμμονή του Κέσλερ να αποπλανά όλες τις γυναίκες που συναντούσε είχε ως αποτέλεσμα η Χάισμιθ, όπως και πλήθος άλλες, να βιώσει, πέρα από τη δημιουργική κριτική στο έργο της, και τις σαδομαζοχιστικές του τάσεις.

Ο δρόμος προς τη φήμη άνοιξε το 1951, όταν οι «Ξένοι στο τρένο» έγιναν ταινία από τον Αλφρεντ Χίτσκοκ. Επρόκειτο για μία περίπτωση όπου το ένα μέσο ωφέλησε το άλλο: υπαινισσόμενος την ομοφυλοφιλική έλξη των πρωταγωνιστών σε αυτή την περίφημη υπόθεση ανταλλαγής φόνων, ο σκηνοθέτης έστειλε πλήθος θεατών στα βιβλιοπωλεία όπου ανακάλυψαν την πολύπλοκη εκδοχή των χαρακτήρων της Χάισμιθ. Θα ήταν μία από τις λίγες αμερικανικές επιτυχίες της: το παιχνίδι της ηθικής και της απουσίας της, οι ήρωες που έμοιαζαν να σκοτώνουν χωρίς κίνητρα, οι φιλοσοφικές προεκτάσεις της υπέρβασης των κοινωνικών κανόνων και συμβάσεων προορίζονταν να εκτιμηθούν διαχρονικά από το ευρωπαϊκό κοινό.

Στην Ευρώπη στράφηκε από νωρίς και η ίδια η Χάισμιθ. Το 1952, σε ένα μνημειώδες ταξίδι, ξεκίνησε από το Παρίσι για να επισκεφθεί τη Νίκαια, τις Κάννες, τη Βαρκελώνη, τη Μαγιόρκα και από εκεί τη Βενετία και τη Φλωρεντία, για να καταλήξει στη μικρή παραθαλάσσια πόλη του Ποζιτάνο στην Καμπανία. Εκεί, ένα πρωινό, όπως λέει η ίδια, βλέποντας έναν νεαρό άνδρα να περπατά στον δρόμο τής ήρθε η έμπνευση για έναν από τους διασημότερους χαρακτήρες της σύγχρονης αστυνομικής λογοτεχνίας – τον Τομ Ρίπλεϊ. Χαμαιλέοντας που έλκεται από το να μιμείται και να κλέβει την ταυτότητα άλλων, άνθρωπος με πάθη, αλλά όχι συναισθήματα, για τον οποίο τα όρια της ηθικής είναι συμβατικά και διαπερατά, ο «Ταλαντούχος κύριος Ρίπλεϊ» αποδείχθηκε ένα δημιούργημα στο οποίο θα επέστρεφε περιοδικά σε ολόκληρη τη λογοτεχνική καριέρα της γράφοντας άλλες τέσσερις συνέχειες. Ισως γιατί, όπως ισχυρίζεται ο Μπράντφορντ, αποτελεί εξωτερίκευση της δικής της προσωπικότητας.

Φλερτάροντας με τις ακρότητες

«Δεκάδες έρωτες, δεκάδες σχέσεις, όλα καλά. Μα τον Θεό, όμως, όταν μπλέκονται η μία με την άλλη! Αν μπορούσε κανείς να τελειώνει με τη μία πριν αρχίσει την επόμενη, όλα θα ήταν καλύτερα». Στα ημερολόγιά της τη Βιρτζίνια διαδέχεται η Ρόζαλιντ, τη Ρόζαλιντ η Τζίνι, την Τζίνι η Κάθριν, την Κάθριν η Σόνια, τη Σόνια η Τζο και η Τέσα, ενώ κάπου ενδιάμεσα υπάρχουν μια Αννκαι μια Κέι. «Σε έξι τουλάχιστον καταγεγραμμένες περιπτώσεις χορογράφησε ένα τρίο όντας η μόνη που γνώριζε τι ακριβώς συνέβαινε και σε δύο από αυτές πρόσθεσε και τέταρτο πρόσωπο» σημειώνει ο Μπράντφορντ. Ολες αυτές οι σχέσεις ακολουθούσαν

Ο σκηνοθέτης Ζαν-Πιερ Μοκί, η Πατρίσια Χάισμιθ και ο σχεδιαστής Μορίς Ανρί στην απονομή του βραβείου Φορνερέ στην αμερικανίδα συγγραφέα το 1975.

AFP/VISUALHELLAS

Η Πατρίσια Χάισμιθ και η γάτα της στη διάρκεια γυρισμάτων για μια τηλεοπτική εκπομπή το 1968.

ΟΙ ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΕΣ ΜΙΚΡΕΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

Από το Νέο Μεξικό με τους ιστορικούς οικισμούς των Ινδιάνων έως το Χαϊάνις Πορτ της Μασαχουσέτης, όπου παραθέριζε η οικογένεια Κένεντι: Ενα μεγάλο ταξίδι στους εθνικούς αυτοκινητοδρόμους της Βόρειας Αμερικής, με στάσεις σε μερικούς από τους πιο γραφικούς οικισμούς της.

ΑΠΟ ΤΟΝ **ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΟ**

Δεν έχουν τη μητροπολιτική αύρα της Νέας Υόρκης, δεν συγκεντρώνουν την αφρόκρεμα της showbiz όπως το Λος Αντζελες, δεν διαθέτουν τους εντυπωσιακούς ουρανοξύστες του Σικάγο. Ομως, κάθε μία από τις κωμοπόλεις που επισκεπτόμαστε σήμερα έχει τη δική της μοναδική γοητεία. Η γραφικότητα των ιστορικών κέντρων τους με τα κτίρια-μουσεία, τα φυσικά αξιοθέατα που τις περιβάλλουν, η ανθρώπινη και πιο χαλαρή καθημερινότητα των κατοίκων τους (σε σχέση με την αγχωτική καθημερινότητα των κατοίκων των μεγάλων αστικών κέντρων) κάνουν ενίοτε αυτές τις πόλεις να μοιάζουν πιο θελκτικές και ευχάριστες από τις πολυδιαφημισμένες μεγαλουπόλεις. Σε αυτό συντελούν και οι ακαταμάχητες εικόνες που όλοι έχουμε ζηλέψει παρακολουθώντας τες στην κινηματογράφο και που μας προσκαλούν να ταξιδέψουμε έως εκεί. Σκηνές ηρεμίας και γαλήνης με καταπράσινες γειτονιές που μυρίζουν λουλούδια και φρεσκοψημένες μηλόπιτες, με παιδιά που παίζουν στον κήπο και με τους μεγάλους να τα παρατηρούν καθισμένοι νωχελικά στον κουνιστό καναπέ της βεράντας, τυλιγμένοι με μια πλεχτή κουβέρτα και με μια κούπα αχνιστό καφέ στο χέρι.

Χαϊάνις Πορτ, Μασαχουσέτη

Οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες που έχει δώσει κατά διαστήματα στην επικαιρότητα η Προεδρική Βιβλιοθήκη και Μουσείο «Τζον Φ. Κένεντι» προέρχονται από μία όχι τόσο μακρινή αλλά πιθανώς πιο ανέμελη από τη σημερινή εποχή. Είναι τρυφερές, χαριτωμένες και συγκινητικές, κυρίως γιατί οι περισσότεροι από τους χαρούμενους ανθρώπους που χαμογελούν στον φακό δεν βρίσκονται πια στη ζωή. Σε αυτές λοιπόν τις φωτογραφίες, η οικογένεια Κένεντι ποζάρει στον κήπο του παραλιακού κτήματος που διέθετε στο Χαϊάνις Πορτ της Μασαχουσέτης, όπου πέρασε πολλές ημέρες διακοπών, πολλά ανέμελα Σαββατοκύριακα. Στους Κένεντι οφείλει το μεγαλύτερο μέρος της φήμης του το παραθαλάσσιο λιμανάκι, περίπου δύο χιλιόμετρα από το χωριό Χαϊάνις των 14.000 κατοίκων, μία ώρα και είκοσι λεπτά με το αυτοκίνητο από τη Βοστώνη. Στην περιοχή υπάρχουν τρεις βίλες των Κένεντι, οι οποίες περιλαμβάνονται στο Εθνικό Μητρώο Ιστορικών Τοποθεσιών. Εκεί ζούσε και εκεί πέθανε το 1995, σε ηλικία 104 ετών, η Ρόουζ Φιτζέραλντ Κένεντι. Εκεί, τον Αύγουστο του 2019, μία από τις εγγονές του Ρόμπερτ Φιτζέραλντ Κένεντι, η Σίρσε Κένεντι Χιλ, άφησε την τελευταία της πνοή στα 22 της χρόνια από υπερβολική δόση ναρκωτικών. Το Χαϊάνις Πορτ είναι όμως κάτι περισσότερο από έναν ακόμα τόπο «στοιχειωμένο» από τη διαβόητη «κατάρα των Κένεντι». Στην πραγματικότητα είναι ένα ήσυχο και γοητευτικό μέρος, ιδανικό για μια ανάσα από την επιβαρυμένη καθημερινότητα των πόλεων. Γι' αυτό και πολλοί Αμερικανοί το προτιμούν για τις αποδράσεις τους.

Τάος, Νέο Μεξικό

Λέγεται πως η ευρύτερη περιοχή κατοικήθηκε μεταξύ 1000 και 1450 μ.Χ. και αποτελεί μία από τις παλαιότερες κοινότητες των ΗΠΑ που παρέμειναν δραστήριες αδιάκοπα μέχρι και σήμερα. Στα τέλη του 18ου αιώνα κέντρο της εμπορικής και κοινωνικής ζωής ήταν μια οχυρωμένη πλατεία στην οποία οι Πουέμπλο, αλλά και άλλες φυλές Ινδιάνων που ζούσαν στα πέριξ, συναντώνταν και αντάλλασσαν τα προϊόντα τους. Τα κτίσματα, σπίτια και αποθήκες, απλές κατασκευές από χώμα και πλίνθους που άρχισαν να κατασκευάζονται γύρω-γύρω, αποτέλεσαν τον πυρήνα για την ίδρυση, πολλά χρόνια μετά, το 1934, μιας πόλης με ιδιαίτερο χρώμα. Το Τάος, στο Νέο Μεξικό, είναι ένα ζωντανό μουσείο των μακραίωνων αρχιτεκτονικών παραδόσεων που ανέπτυξαν οι ιθαγενείς σε αυτή την άγονη και αφιλόξενη γωνιά της Βόρειας Αμερικής. Τρία χιλιόμετρα βορείως του κέντρου, στο Taos Pueblo, την ιστορική συνοικία-χωριό που ανήκει στο Εθνικό Μητρώο Ιστορικών Τόπων και αποτελεί Μνημείο της UNESCO, ο χρόνος μοιάζει να έχει σταματήσει στο παρελθόν και

Επάνω: Μέλη της οικογένειας Κένεντι φωτογραφίζονται στον κήπο μιας από τις πολυτελείς κατοικίες τους στο Χαϊάνις Πορτ.
Αριστερά: Ο Τζον Φιτζέρλαντ Κένεντι και η σύζυγός του Τζάκι στο ιστιοπλοϊκό σκάφος τους, το «Victura», απολαμβάνουν στιγμές χαλάρωσης στο Χαϊάνις Πορτ.
Δεξιά: Κεντρικός δρόμος στο Τζάκσονσβιλ του Ορεγκον, πόλη που δημιουργήθηκε από τους χρυσοθήρες οι οποίοι έδρασαν κατά τον 19ο αιώνα στην περιοχή.

Σήμα κατατεθέν στο Χαϊάνις Πορτ ο κομψός φάρος στην είσοδο του λιμανιού.

ο επισκέπτης αισθάνεται πως περιφέρεται στο σκηνικό κάποιου γουέστερν. Η πόλη των 6.000 κατοίκων έχει προσελκύσει δεκάδες καλλιτέχνες και σήμερα διαθέτει τρία μουσεία τέχνης και περισσότερες από 80 γκαλερί. Η εταιρεία Volkswagen έδωσε μάλιστα το όνομά της σε ένα από τα πρόσφατα μοντέλα των αυτοκινήτων της. Τα Volkswagen Taos, που προορίζονται για την αγορά των ΗΠΑ, αναμένεται να κυκλοφορήσουν το προσεχές καλοκαίρι.

Τζάκσονσβιλ, Ορεγκον

Οι κάτοικοί του το χαρακτηρίζουν μία από τις πιο cool πόλεις των ΗΠΑ και υπερηφανεύονται για το υψηλό επίπεδο διαβίωσης σε μια περιοχή μεγάλης φυσικής ομορφιάς. Το Τζάκσονσβιλ δημιουργήθηκε από χρυσοθήρες, περί τα 1860, όταν στην περιοχή ανακαλύφθηκαν κοιτάσματα χρυσού. Και όταν τα αποθέματα εξαντλήθηκαν, ήρθε η παρακμή. Ομως, η πόλη άρχισε να γνωρίζει νέα περίοδο ακμής μετά τη δεκαετία του 1960, οπότε ανακηρύχθηκε National Historic Landmark. Διάσημο για τα οινοποιεία του (στην περιοχή παράγονται μερικά από τα καλύτερα κρασιά της Βόρειας Αμερικής), υποδέχεται κάθε χρόνο χιλιάδες τουρίστες που (όταν δεν πίνουν και δεν τρώνε τα νόστιμα αλλά ανθυγιεινά φαγητά των ΗΠΑ) απολαμβάνουν χαλαρές βόλτες στις γραφικές γειτονιές με τα ξύλινα ή με τα φτιαγμένα από κόκκινα τούβλα σπίτια. Το καλοκαίρι πραγματοποιείται εκεί το δημοφιλές «Britt Music & Arts Festival».

Μάρφα, Τέξας

Κύρια ατραξιόν της περιοχής είναι οι μυστηριώδεις λάμψεις που παρατηρούνται στον ουρανό της. Γνωστές ως «τα φώτα της Μάρφα», επανεμφανίζονται κατά διαστήματα, από το 1883, οπότε ένας χωρικός τις πρωτοείδε, μέχρι σήμερα, με τους φίλους των παράξενων (και των παραφυσικών) φαινομένων να αναπτύσσουν διάφορες θεωρίες: Για άλλους τις προκαλούν οι εξωγήινοι, άλλοι επιβεβαιώνουν διά αυτών την ύπαρξη φαντασμάτων, άλλοι μιλούν για μικρές εκρήξεις που οφείλονται σε αναθυμιάσεις των βάλτων της περιοχής. Υπάρχουν και εκείνοι που πιστεύουν πως το φαινόμενο προκαλείται από τις αντανακλάσεις των αυτοκινήτων που διασχίζουν το γυμνό από βλάστηση τοπίο. Γυρίσματα στη Μάρφα έγιναν για την ταινία «Ο Γίγας» (1956) του Τζορτζ Στίβενς με τους Ελίζαμπεθ Τέιλορ, Ροκ Χάτσον και Τζέιμς Ντιν και για τα φιλμ του 2007 «Θα χυθεί αίμα» και «Καμιά πατρίδα για τους μελλοθάνατους». Η πόλη ιδρύθηκε το 1880 κυρίως ως στάση ανεφοδιασμού με νερό των τρένων που κινούνταν με ατμό και ονομάστηκε Μάρφα (όπως αποκαλείται στα ρωσικά η Μάρθα) από τη Μάρφα Στρογκόφ, χαρακτήρα που συναντούμε στον «Μιχαήλ Στρογκόφ» του Ιουλίου Βερν, έπειτα από την πρόταση της συζύγου ενός σιδηροδρομικού υπαλλήλου. Το πιο διακριτό κτίριό της είναι το εντυπωσιακό δημαρχείο της, αλλά το μεγαλύτερο ενδιαφέρον (ειδικά για τον μη αμερικανό επισκέπτη) έχουν οι γειτονιές με τα μινιμαλιστικής αισθητικής κτίρια που δίνουν στη Μάρφα την ξεχωριστή ταυτότητά της. Πολυφωτογραφημένο από τους τουρίστες είναι και το Prada Marfa, που αν και παραπέμπει σε κατάστημα του διάσημου ιταλικού οίκου, δεν είναι παρά μια art installation περίπου σαράντα χιλιόμετρα έξω από την πόλη, μπροστά από την οποία φωτογραφίζονται όλοι οι επισκέπτες.

Στόου, Βερμόντ

Οσο παράξενο και αν ακούγεται, στα βουνά του Βερμόντ, της αμερικανικής Πολιτείας που συνορεύει με το Κεμπέκ του Καναδά, υπάρχει κάτι από Αυστρία. Ο λόγος για το «Trapp Family Lodge» στο Στόου, το ξενοδοχείο που ανήκει στους Φον Τραπ, την οι-

Η χαρακτηριστική αρχιτεκτονική του Τάος, στο Νέο Μεξικό, το ξεχωρίζει από κάθε άλλη πόλη των ΗΠΑ.

Σαν σκηνή από ταινία των αδελφών Κοέν: Ενας από τους δρόμους που οδηγούν προς τη μυστηριώδη Μάρφα του Τέξας.